

רס"ן קרינסקי אלכס
427660

בן חוה ונחום

נולד ב- ב' באייר ת"ש 10.5.1940

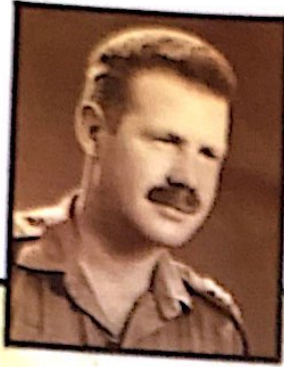
התגייס לצה"ל ב- 1.7.1958

שרת בגדוד "ברק" (12)

נפל ב- א' בסיוון תשכ"ז 9.6.1967

בקרב על תל-פאחר.

קרינסקי אלכסנדר,

בן יהודי להוריו, נהגם ודחת. נולד ביום כי באייר ת"ש (15.10.1940) בעיר וילנה אשר בליטא. לידתו הייתה בימי מלחמת-העולם השנייה: בהיותו בן מחצית-השנה הגלו הוריו לסיביר, אביו היכנס למחנה-עבודה ואמו שהתה אתו שם. בתום המלחמה חזרה המשפחה לפולין ובשאלכסנדר הציע לגיל שש עלתה המשפחה לארץ. אלכסנדר סיים את בית-הספר היסודי בטבעון ולאחר-מכן למד וסיים את לימודי הביתא החמישית והששית התיכונית בבית-הספר שבקרית-עמל. אך את לימודי השביעית והשמינית למד בפנימייה הצבאית שליד בית-הספר הריאלי בחיפה ושם סיים את לימודיו וקיבל תעודת-בגרות בשנת 1958. אלכסנדר אהב את הצבא ואת החיים שבו והיה מסור לעבודתו מאד, כי בה ראה ייעוד ומקצוע גם יחד. ועם סיום לימודיו, ביולי 1958, גויס לצה"ל. אהבתו ומסירותו אלו לא גרעו מאהבתו ומסירותו לאשתו ולבתו הקטנה ולאביו. רחב-אפקים היה אלכסנדר ובכל התעניין. הוא ידע מוסיקה, ספרות, במיוחד ספרות עברית ורוסית, היסטוריה עברית וכללית; בן ידע את הספרות המקצועית הצבאית. טוב-לבו התבטא בנכונותו לעזור לכל אדם. היה מלא מרץ וחיוניות וכן היה חרוץ מאד בעבודתו. חרוף היה בשכלו ובעל הגיון ישר, בעל תושייה ובושר-החלטה. את הקריירה הצבאית שלו התחיל אלכסנדר כמ"כ בגולני ולאחר-מכן עלה בדרגה למפקד-מחלקה בפעולת-התגמול בתאופיק ובמפקד-פלוגה בפעולת-תגמול בשונם. הוא היה קשור לחטיבת "גולני", בכל נפשו ושאה לחזור לשם לאחר שיגמור את עבודתו כמדרוך בבית-הספר לקצינים בפנימייה בחיפה ואת עבודתו בבית-הספר לפיקוד ומטה שהיה צריך להתחיל ללמד בה. במשך שנות היותו בצבא-הקבע העריצו אותו פקדיו והאמינו בו - וגם מפקדיו היבבוחו והעריכוהו מאד וכך אירע שלפני מלחמת ששת הימים חזר ל"גולני" בלי שהיה מוצב שם - וביום החמישי לקרבות, הוא א' בסיון תשכ"ז (9.6.1967), יצא לקרב האכזרי בתל-פאחר שברמה הסורית. הוא הלך ראשון ואחריו הלכו החיילים. בעת כיבוש תל-פאחר, משנשתבשה תכנית ההתקפה, אירגן קבוצת חיילים אשר לא הכיר ובראשה הסתער על היעד - אך עד למחצית היעד עלה תוך מלחמת גבורה עילאית ומול אש-האויב אך הוכרע על אחת הגדרות. הניח אשה וילדה בבת שנה ומחצית-השנה. הובא לקבורה בבית-הקברות הצבאי בעפולה ולאחר זמן הועבר למנוחת-עולמים בבית-הקברות הצבאי בחיפה. לאחר הקרב הועלה לדרגת רב-סרן ואף צוין לשבח "על יזמה ואומץ-לב בקרב". מפקד חטיבת "גולני" כתב במכתב-התנחומים למשפחתו של אלכסנדר לאחר נפלו: "אלכסנדר היווה דמות מופת של מפקד וכל אחד מלוחמי החטיבה היה מוכן להילחם שכם אחד אתו מתוך ידיעה והכרה שהוא מופקד בידים נאמנות... רשאים אתם, בני-משפחתו, להתגאות ביקורכם אשר נפל ושתמיד היה דמות מופת בכל מקום בו שירת". במלאת "שלושים", לנפלו הוציא קיבוץ דליה את עלונו ולזכרו ולזכר חבריו בני-הקיבוץ.

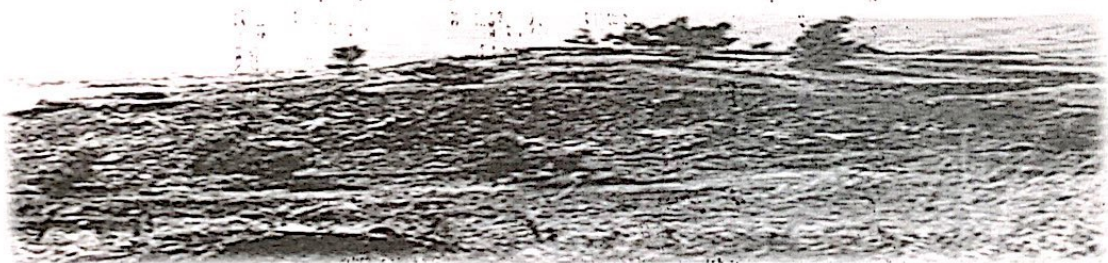
"יהי זכרו ברוך"

הקרב על תל-פאחר

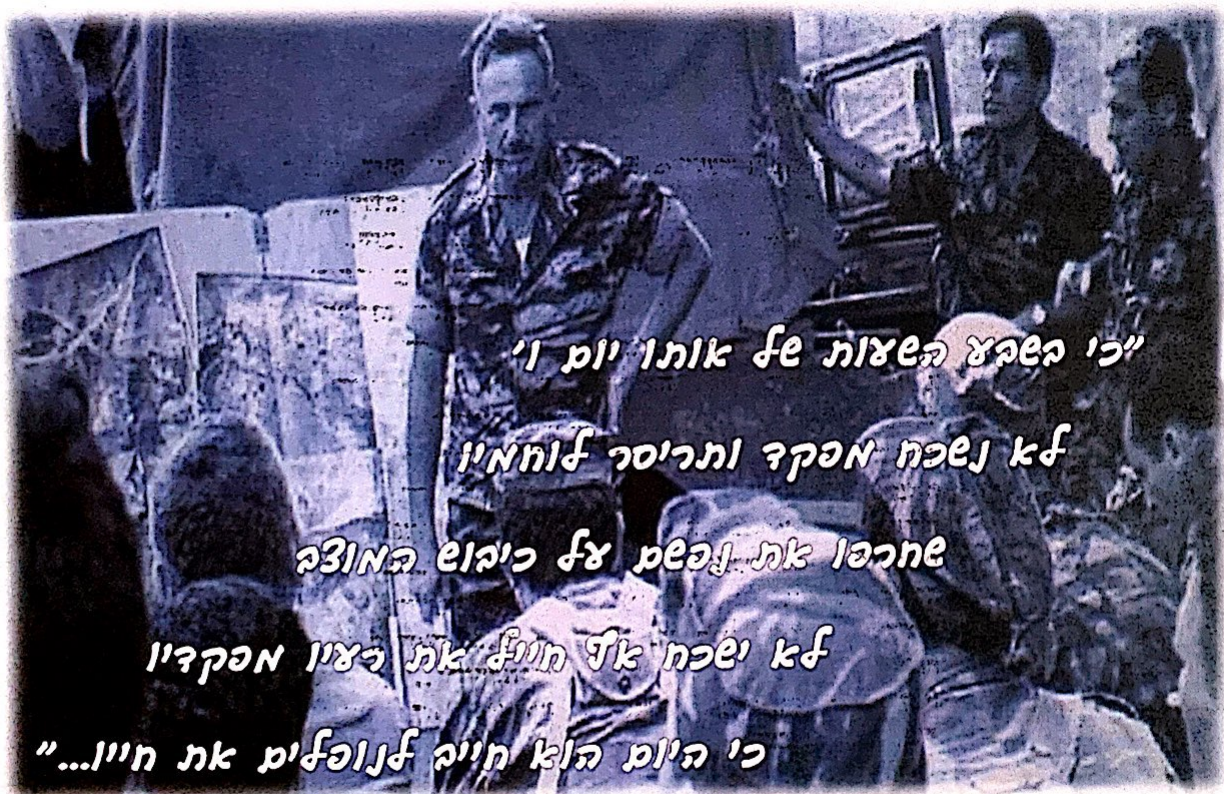
גדוד "ברק" בקרב על תל פאחר (9 יוני 1967)

מוצב תל פאחר היה מוצב סורי פלוגתי מבוצר, מגודר וממוקש ובו שני חלקים: "היעד הצפוני" הגבוה והגדול יותר, ובו בונקר ראשי, תעלות קשר, עמדות מחופות מבני-מגורים ומחסני תחמושת, והיעד הדרומי, הנמוך והקטן יותר. בכל מתחם היו שבע מצודות-מגדורות ושל תעלות קשר היקפיות, מוקפות בשדות מוקשים וגדרות תיל. על מוצב תל פאחר הגנה פלוגת חי"ר סורית מגדוד 187 עם יחידת תותחי נ"ט 57 מ"מ שני תול"רים, שלושה מקלעים דו-קניים וסוללת מרגמות 82 מ"מ. המוצב אף קיבל אש סיוע מכל המוצבים הסמוכים אליו: מוצבי זעורה ועין פית מעליו (ממזרח), בורג-בביל, ח'ירבת א-סודה ותל עזיאת מתחתיו (ממערב).

גדוד "ברק" לתקוף את המוצב מעורפו, לאחר שיעלה על "דרך הנפט" (ט.א.פ. ל"ן), עם שתי פלוגות: פלוגה א' אל "היעד הצפוני" ופלוגה ג' אל היעד הדרומי כאשר פלוגה ב' הקטנה יותר, תנוע מאסף הטור הממונע ותתקוף בשלב שני את בורג-בביל. המג"ד סא"ל מוסא קליין לא איתר את הדרך המובילה מעין א-דיסה אל "דרך הנפט", ובגלל אש סורית חזקה (נק"ל, מקלעים, מרגמות נ"ט וארטילריה) שפגעה בטור הממונע לאורך כל שלב ה"תנועה אל היעד", החליט המג"ד בשעה 15:03 לשנות את תוכנית-ההתקפה ולעלות על היעד מכיון צפון מערב. בחפ"ק המח"ט התקבל דיווח על מספר הנפגעים ההולך וגדל. על בלי הרכב המשורינים שנפגעו ונעצרו, ועל החלטת המג"ד לשנות את תוכנית הקרב. למעשה, נפגעו או נעצרו על תשעת הטנקים שליוו את זחל"מי גדוד "ברק" בדרך אל היעד. לפחות מחצית הזחל"מים נפגעו ונתקעו על "תוואי-ההטיה" סדר התנועה השתבש, רשת הקשר היתה עמוסה, ולוחמי גדוד "ברק" נאלצו לתקוף את מוצב תל פאחר מלמטה למעלה, ממזרח למערב בכוחות קטנים ומפוצלים, בקרב משובש, מאולתר ועקוב מדם. קרב בו נהרגו או נפגעו כמעט כל ה"קדקדים" (מג"ד, סמג"ד, ק. אג"ם וכל המ"פים). קרב שהוכרע בזות אומץ ליבם, עקשנותם ודבקותם של מפקדי המשנה, סמלים, המ"כים והלוחמים הפשוטים: שניים מהם, ט' דוד שירזי ז"ל, וט' אפרים יצחקיאן ז"ל קיבלו את צל"ש הרמטכ"ל.

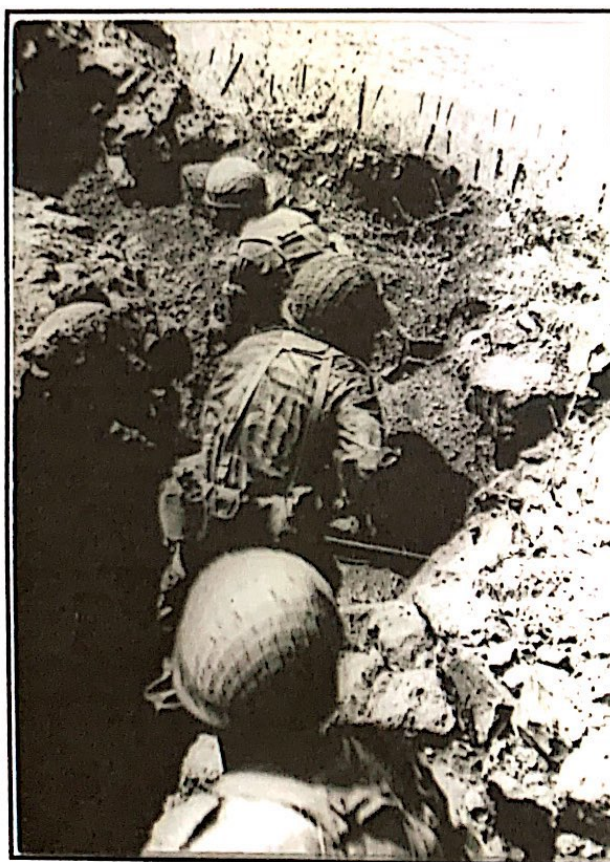

ביום ו', 9 ביוני 1976, בשעה 15:15 אחה"צ, החלו חלק מחילי הפלוגה א' לטפס ישירות במעלה התלול ממערב למזרח, אל מול הגדרות, הבונקרים ואש האויב במוצב תל פאח'ר. רס"ן אלכס קרינסקי, שהצטרף ביוזמתו לחפ"ק המג"ד בזחל"ם הפיקוד שופגע דקות ספורות קודם לכן, תפס פיקוד" והסתער עם תריסר חיילים לכיוון היעד הצפוני. בו זמנית הוביל מ"פ א', אהרון ורדי, תריסר חיילים לכיוון היעד הדרומי, תחילה עלה בידי אהרון ורדי ולוחמיו להיאחז ב"פאתי ביעד" אך, בהמשך ההתקדמות וטיהור התעלה המרכזית ביעד נפגעו מרבית חייליו, והאחרים נותרו ללא תחמושת. גם אלכס קרינסקי ולוחמיו הצליחו להגיע לתעלה הראשונה, אך בנסיונם להגיע לקו התעלות השני נהרגו ונפגעו כולם (פרט לאחד) ובראשם מפקדם אלכס קרינסקי. סא"ל מוסה קליין, המג"ד, ניסה לטפס בעקבות "כוח קרינסקי" אל היעד הצפוני כדי "לקרוא את הקרב", ו"לתפוס פיקוד". אלא שסמוך מאוד לבונקר המרכזי בשעה 15:30 לא שמע המג"ד לאזהרת חייליו מחפ"ק המג"ד (יצחק חמוי צעק, "המג"ד, צולפים")... והוא נפגע ונהרג על פסגת היעד שטרם נכבש.

מפת הקרב בתל-פאחר

תל פאחר

אם תסע לתל פאחר

בדרך לא דרך

בין גושים נרצצים

של בולת

כאן שמונה טנקים עלו

נשאר שלושה

תחת אש מפלסים

להם דרך גישה

כאן עקבנו בדרך בדרך קשה

כאן הופגזנו באש גיהנום מחרישה

מעלינו חומה של בטון חמושה

אם תראה את תל פאחר

במרומי הרמה

שם הרוח עזה ומייללת.

על גדר מוקשים חייל בגופו נשכב

לרעיו הוא קרא לעבור מעליו

אז פנים אל פנים

התנהל הקרב

עד אשר טוהרו כל עמדה ומוצב

מפקדו של הגדוד כאן נתן את חייו

אם תבוא לתל פאחר

את גולני תזכור.

רס"ן אלכס קרינסקי ז"ל
10.5.1940 - 9.6.1967

תולדות חייו

אלכס נולד ב- 1940 בעיצומה של מלחמת העולם השנייה בוילנה שבליטא. האב נלקח למחנה עבודה בסיביר, והאם עם אלכס התינוק הוגלו לאזור אחר בסיביר, ועד סיום המלחמה לא ידעו מה גורלו של האב.
בתום המלחמה התאחדה המשפחה, חצי שנה שהו בפולין, ואחר עלו לארץ. גרו מספר חודשים בתל-אביב - שם החל אלכס בן השש את לימודיו ואחר השתקעו בטבעון. אלכס המשיך בלימודיו בבית הספר היסודי בטבעון, ובלט בכתתו כתלמיד מצויין, ספורטאי מעולה ושובב גדול. אח"כ המשיך לימודיו בבית הספר התיכון בקרית-עמל, כשסיים את הכיתה השישית עבר לפנימיה הצבאית שליד בית הספר הריאלי בחיפה, בה סיים למודיו.

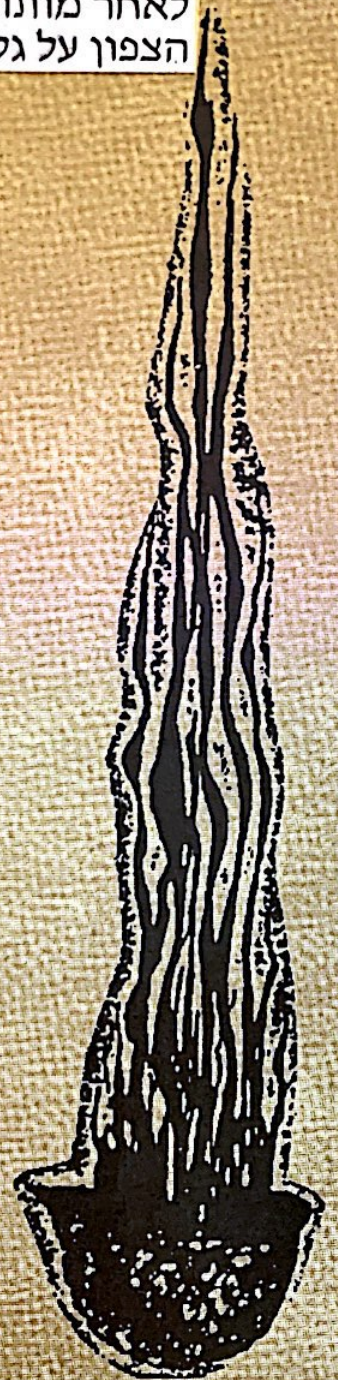
דרכו בצבא

אלכס גוייס לצה"ל בשנת 1958 למרות היותו בן-יחיד בחר לשרת ביחידה קרבית. נשלח לגדוד 12 של "גולני", שהיה ביתו הצבאי בעתיד.
סיים קורס מכי"ס בגיוערה; הלך לקורס קצינים (מחזור מרץ 1959) וחזר לגולני כמ"מ בגדוד 12. השתתף בפעולת התגמול בתאופיק.
בתקופה זו החליט לקשור עתידו בצבא - וחתם קבע.
שימש כסמ"פ בקורס מכי"ס בשיבטה ואחר כמדריך בפנימיה הצבאית, לאחר שנת הדרכה בפנימיה חזר אלכס, כסרן לגדוד 12 ונטל את הפיקוד על פלוגת חי"ר ד'.
כמ"פ נתגלה כמפקד מעולה, התובע מחייליו ומעצמו בצוע מירבי של כל משימה. קפדן, בעל יוזמה ומרץ רב. במאי 1965 עבר לביה"ס למכ"ס בגיוערה כמפקד פלוגה, ואף השתתף בפעולת התגמול בשוינה.
בתקופה זו נשא לאשה את ניבה (סמלת הסעד בגדוד), בינואר 1966 נולדה ביתם - מיכל.
סוף מרץ 1966 סיים אלכס קורס מפי"ס בהצלחה רבה, ועבר לבה"ד 1 כמדריך מחלקתי (ממ"ח) בחיר. לאחר מחזור אחד של הדרכת קציני חי"ר קבל את תפקיד עוזר המד"ר בביה"ס לקצינים.

עם תחילת המתיחות הוצב סרן אלכס לאזור ירושלים. לאלכס ברור היה שבשעת מבחן יהיה עם גדוד "ברק". בימי הכוננות הצטרף לגדוד (למרות שהוצב ליחידה אחרת) שהתכוון למערכה המכרעת על רמת-הגולן. אלכס נטל את הפיקוד על אחד הכוחות. הגדוד לחם בקרב הקשה בתל-פאחר. כשנשתבשה תוכנית ההתקפה ארגן אלכס קבוצת חיילים והסתער בראשה על היעד תחת אש תופת.

ספר אחד החיילים: "לא הכרנו את סרן אלכס לפני הקרב, כי לא היה שייך לגדוד, אך בטחונו ומהירות החלטתו בקרב נתנו לנו את האמון והבטחון בו, ואת הנכונות ללכת אחריו." אלכס נפל בלחימה בתעלות המוצב.

לאחר מותו הועלה לדרגת רב-סרן, וקבל צל"ש מאלוף פיקוד הצפון על גלוי יוזמה ואומץ לב בקרב.

הקצין שהסתער בראש

כל חייו של רס"ן אלכסנדר קרינסקי היו קשורים בחטיבת "גולני". שם עשה את צעדיו הראשונים כקצין צוער בצה"ל. שם עבר את טבילת-האש הראשונה שלו. בפעולת התגמול בתאופיק ב-1960; שם עלה לדרגת סמ"פ ומפקד פלוגה. שם אף פגש את מי שעתידה להיות רעייתו ואם בתו היחידה — חיילת בת קיבוץ דליה. כשהחלה הכר ננות. בקיץ תשכ"ז — הוא בתפקיד-הדרכה הרחק מן החטיבה — חזר אל "גולני".

הגבר בן ה-27. גבההקומה והחסון. נראה כה מלא בטחון-עצמי ותסיסה סנימית. עד כי קשה היה להעלות על הדעת. שמפעמת בו תחושת-גורל קדחת. אלכס האמין בתחרושות פנימיות אלה. פעם. עוד בהיותו מ"פ ב"גולני". יצא לסיור בג'יפים עם קבוצת קצינים. במירוץ התעכבה השיירה למנוחה קלה ולפתע אמר אלכס: "אורי. סע לאס. אני מרגיש שצפוי אסון..." לא עברו כמה דקות והג'יפ התהפך ואלכס נפצע קשה.

בבוקר יום ה' הגורלי. ה-9 ביוני. כאשר קציני החטיבה הוזעקו לקבוצת-פקודות בהולה אצל המחס. בה נמסר להם כי על אף הדחיות תעלה חטיבת "גולני" אל רמת-הגולן. והכל צהלו. ניצב אלכס מן הצד ומילמל קדורנית: "נראה מי ישמח כאן מחר..."

אך על אף התחושה מנבאת-הרעות. הוא תפש את מקומו בראש הסדר של גדוד "ברק". אליו סופח; וכאשר הל-תבשה תכנית ההתקפה על תל-פאחר. הגדוד נלכד באש-תותחים צולבת מן המשלט הדו-כיפתי. וממארב של טנקים ותותחי נ"ט באגף. ופגז פגע בזהל-הפיקוד והרס את מכשיר הקשר — היה זה רס"ן אלכס שקלט את פקודת המג"ד — ואם כי היא לא היתה מכוונת אליו. נחפו לבצעה. הוא רץ ברגל. לאורך הסדר המופגז. אל זחל"מי פלוגה א'. שכמחצית אנשיה כבר נפגעו. וקרא אל המ"פ: "המג"ד מצווה להתקיף מייד!"

עשרים-ושלושה אנשים היו עם המ"פ. אהרן. 11 מהם זינקו מייד אל הכיפה הסמוכה. הדרומית; גדר-החיל עצרה אותם לרגע. אך טוראי דוד שיראזי ז"ל הטיל עצמו עליה והאחרים דלגו מעליו ונעלמו בתוך המוצב. את הנוותרים הוליך אלכס שמאלה. אל הכיפה הצפונית. הדוממת. שנראתה כאילו הסורים נטשה. ברם. אך חדרה היחידה הקסנה אל המוצב. ואש עזה נפתחה עליה. אז הבינו האנשים מדוע נראה המוצב דומם וריק; פרט לשני מבנים קטנים על ראש-הכיפה. היה המוצב כולו

מחופר באדמה — בונקרים מבוצרים וקשורים זה לזה ברשת של תעלות מכוסות. פתחי הבונקרים פנו אל התצלות. ובתוכם. באסלולית. רבצו חיילים סורים מאחורי מקלעים וכיסו באש את התעלות לכל אורכן.

כבר בעליה על המוצב נפל החלל הראשון — נושא-הלהביור. רס"ן אלכס רץ בראש אנשיו. רמס את גדר התיל ופרץ פנימה. פתח של בונקר נסער לפניו. אלכס הטיל רימון פנימה והאש מן הבונקר נשתתקה. בהמשך התעלה התרומם לפניו חייל סורי. וחוסל ברימון נוסף. עתה התקדמה הכיתה כ-20 מטרים בלי להיתקל באויב — ואז נפתחה אש מאחור. מבונקר שחלפו על פניו בלי להבחין בו. רס"ן אלכס הציב ארבעה מאנשיו כרתק כלפי הבונקר. ובעצמו. יחד עם הבוזקאי משה פנקס. ורץ-המג"ד. אביסן. קפץ אל שפת התעלה כדי לירות לחוכה. השלושה התקדמו למעט עד למבנים שעל ראש הכיפה ושם. בזה אחרי זה. נפלו.

רק משנתארונה מחדש ההתקפה על תל-פאחר. עם הגיע המ"ט וכוחות-תגבורת. המוצב נכבש — נמצאה גופתו של אלכס. ידו עדיין לפתח את תל-המקלע ופניו אל עבר המבנים שעל ראש-הגבעה. כאילו הוסיף לחתור אל היעד. אלכסנדר קרינסקי נולד בפטרבורג ב-1940. בן יחיד להוריו. אשר שנה לאחר מכן הוגלו לסיביר ושם עשו עד תום מלחמת העולם. כאשר ניתן להם לעלות ארצה. האב. שבארץ-מוצאו היה מהנדס-מכונות. פנה בארץ-ישראל להנדסת-חשמל ומצא עבודה בחברת-החשמל. אך אלכס ירש ממנו את ההתענינות במכונות ונושא זה היה לתחביבו השני — בצד הצבא.

הצעיר הגברתון. אדום-השיער. התקדש לצה"ל מילדותו. הוא סיים את הפנימיה הצבאית בחיפה. נמשה לקצונה והביא עמו ל"גולני" — מלבד שפע של מרץ ואהבת-חיים — גם יחס של כובד-ראש. כמעט יחס של קדושה. אל כל נושא צבאי. החל בטיפול בנשק וכלה במשמעת. הוא היה מפקד מחמיר וחסר-פשרות. אך בראש ובראשונה החמיר כלפי עצמו. התמכר לתפקידיו בכל מאהו. הדגים אישית את אשר תבע מפיקודיו. עד רגעו האחרון.

אני רואה אותך מסתער,
את רוח ההקרבה שלך,
את דמותך הגבוהה
ואת הצדק הניבט מעינייך החומות.

אני רואה אותך צוחק,
מלא חיים.
רואה אותך מלא נעורים.
וידי קצרה מלהביע את שפע הרגשות
לבי.

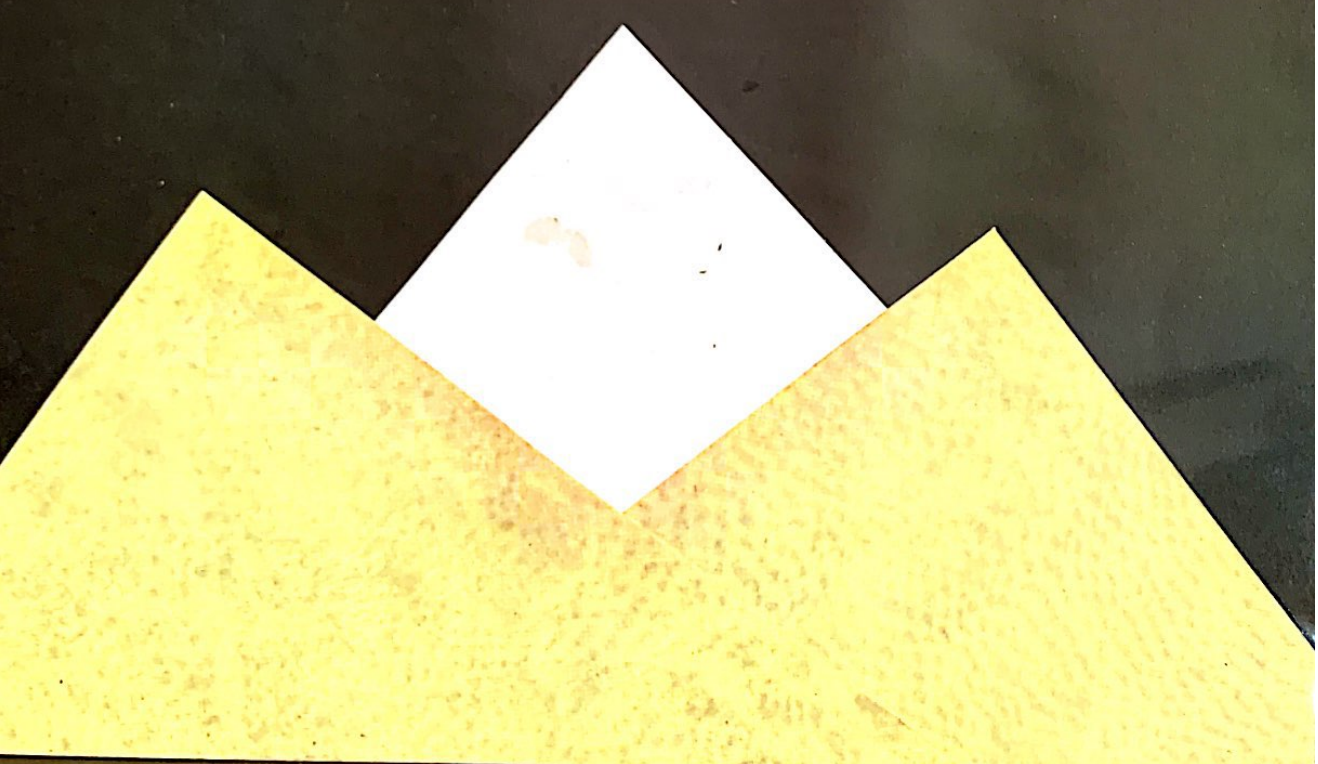
אבד לי חבר לעד,
החבר היקר שעל משמר הארץ נפל.
אני רואה אותך מסתער

מתוך שידור יומן הקרבות ב"קול ישראל" של דן
שילון.

יצאנו עם הזחל"ם של סא"ל מוסה. במשך הקרב
ניסינו לתהות על סוד גבורתם של אנשי הגדוד, על סוד
כוחם הבלתי נדלה. ראינו פנים שלווות ודרוכות כאחד,
אך בשום פנים לא מבוהלות. כל אחד ידע את תפקידו
ולנו אף נדמה כי אף בסתר ליבו קיווה לבצע יותר
מאשר תפקידו האישי.

לך אפשר להבין את מעשהו המופלא של סרן אלכס
הג'ינג'י, שבלהט הקרב זינק מן הזחל"ם ויחד עם שני
חיילים הסתער על מוצב תל-פאחר, כשהם חשופים
לאש וברור היה כי אל המוצב לא יגיעו.
אלכס שילם בחייו עבור מעשה זה. אך הוא הצליח, ולו
לשניות אחדות, לרתק אליו אש עזה במקום שזו
תופנה אל חבריו הלוחמים.

מכתבו של מפקד החטיבה לניבה קרינסקי

ניבה היקרה,

אין מלים בפי להביע גודל הכאב והצער על מותו של רס"ן אלכסנדר ז"ל. רס"ן אלכסנדר, או אלכס כפי שנהגנו לקרוא לו, היה קשור בכל נימי נפשו לחטיבת גולני ולא היה מבצע או פעולה מיוחדת שבה לא הצטרף אלינו. גם כששירת מחוץ לחטיבה, ואנו תמיד שמחנו להאותנו אתנו, ולהעזר בכושרו ובנסיונו.

גם במערכה האחרונה התייצב אלכס בשורות לוחמי גולני ובקרב המה ביותר במערכה הוכרע ע"י כדור אויב. אלכס היווה דמות מופת של מפקד ומדריך, וכל אחד מלוחמי החטיבה היה מוכן להלחם שכם אחד עמו מתוך ידיעה והכרה שהינו מופקד בידיים נאמנות.

בטוחני שאין מילים היכולות להפיג הכאב, אך רשאים אתם, בני משפחתו להתגאות ביקירכם אשר נפל ושתמיד היווה דמות מופת בכל מקום בו שרת.

אנו, חיילי ומפקדי חטיבת "גולני", יחד עם יתר חיילי צה"ל, מרכינים ראש בפני גיבורנו שנפל.

יונה אפרת אל"מ
מפקד חטיבת "גולני"

הנני לציין לשבח את:

427660 קרינסקי אלכסנדר ז"ל

על גילוי אומץ לב הראוי לשמוש מופת.

להלן תיאור המעשה:

ביום ה-9 ביוני 1967, בעת כיבוש תל פאחר, משנשתבשה תוכנית ההתקפה, ארגן רס"ן אלכסנדר קרינסקי ז"ל קבוצת חיילים והסתער בראשה על היעד. רס"ן אלכסנדר קרינסקי ז"ל לא היה שייך ליחידה זו ולא הכיר את החיילים שבראשם הסתער. בהסתערות זו נהרג.

דוד אלעזר, רא"ל
ראש המטה הכללי

ניסן תשל"ג
אפריל 1973

קוים לדמותו
כפי שסופר ע"י ניבה אישתו

הוריו של אלכס חנכוהו מילדותו לשאוף להשיג את המקסימום בכל מעשה. למרות היותו בן-יחיד היה ילד עצמאי, וכבר בגיל צעיר התלבט ובחר בדרכים משלו. בהיותו נער הירבה לעסוק בספורט - אתלטיקה קלה וכדור-סל, והשתתף בלהקת ריקודי-עם.

כתלמיד הצטיין בהגיון בריא, תפיסה מהירה, וזכרון מצוין, ער ותוסס. בביתו - חיפש אלכס את השקט, השלווה והחום. כשיכול היה הגיע תמיד, ולו לשעה קלה. גם בחופשות של שבת מעטנו לצאת מהבית, אלכס העדיף את הבלוי בבית - בהאזנה למוסיקה, קריאה, ובעיקר בילוי עם מיכלי הקטנה. במשך שעות היה משחק אתה, מספר ושר לה. לאחר מות אמו דאג מאד לאביו שנותר לבדו. את הקרובים לו היה משתף בחוויותיו ובעבודתו הירבה לקרוא ספרות מקצועית, וספרות יפה בעברית, רוסית ואנגלית. השכלתו הכללית היתה רחבה ביותר הוא התעניין בכל הסובב ולא היה כמעט עניין שלא אלכס לא היתה דעה בו - מתוך עיון והעמקה.

לעולם לא השתעמם - תמיד ער, תוסס, ומעורר עניין. כאיש צבא - ראה אלכס בצה"ל את יעודו. אהב את עבודתו, ומוכן היה להשקיע בה את כל כולו. התגלה כקפדן, המרבה לדרוש מעצמו ומפיקודיו, אך דואג לכל חייל באופן אישי. לכל משימה חיפש פתרון משלו, ובביצועה בלטו כושר ארגון, יוזמה ומרץ רב.

קשה היה להעמיד את אלכס במצב ביש, לא נוח, תמיד היה מגלה תרשיה, ומוצא עצה.

היה לו קשר עמוק לגולני, ובמיוחד לגדוד 12, אליו שאף לחזור כסמג"ד, בפשטות, וכאילו כמוכן מאליו, התנדב לכל מעשה שנראה לו חשוב, ללא חשבון של נוחיות. ובאותה פשטות הצטרף אל הגדוד במלחמה האחרונה.

הוא נפל טרם שחר,
רק אילת נוצצה מעל ההר,
אט נסוגו הצללים מן המשלט.

רוח הא, הרתיע ועבר,
רק פניו אשר קפאו על המקלע
נעצו זגזגית עיניים בעפר.

במלאת שלשים לנפילתו של יקירנו

אלכס ז"ל

בקרוב על תל-פאחר, ברכס הסורי

נולד ב- 10.5.1940

קשה לכתוב לזכרך, אלכס האהוב שלנו.
הנך חי בנו, בכולנו, סמל לחיוניות,
בטחון ואמונה בחיים טובים ומאושרים.
כל פועלך היה למען הבטח חיים אלה
ואתה לא זכית.

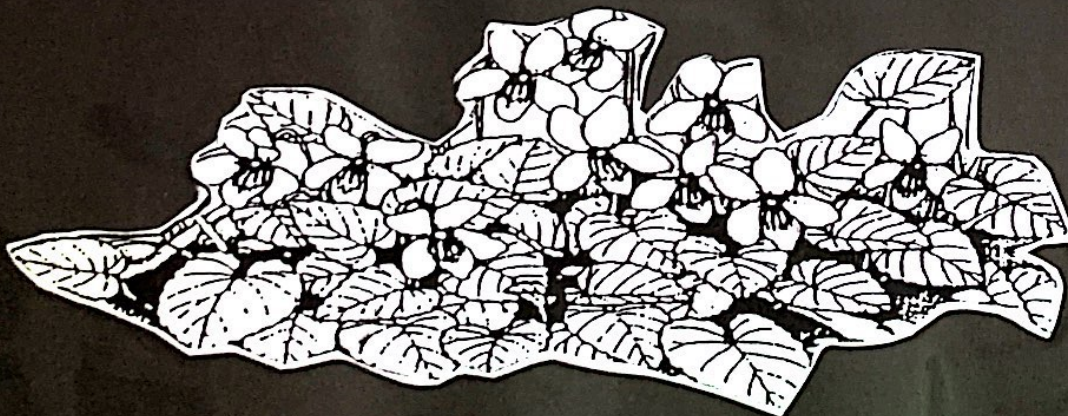
קשה לתאר כמה מסירות חשקעת בעבודתך שראית בה
ייעודך, ובאותה מסירות
ואהבה טיפחת את ביתך, בית חם
למשפחה וחבריכם הרבים - כי כל מה
שעשית, עשית בשלמות. השפעת על כולנו מבטחונך
בכוחו של צה"ל בימי חרדה, ומעולם לא נרתעת
מקשיים וסכנות.

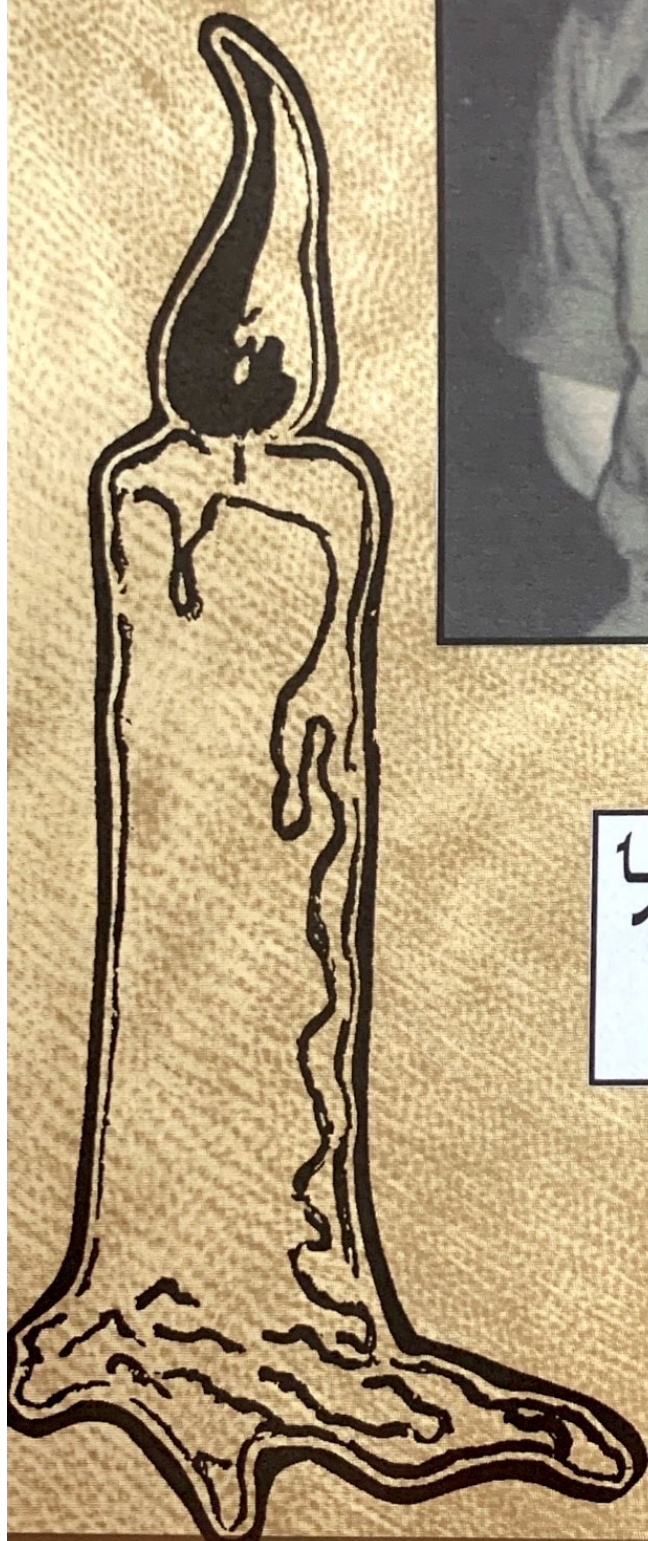
ידעת היטב בפני מה אנו עומדים בימי חרום אלה, ולא
היססת להתנדב וללכת קדימה, כי ראית בזאת זכות
וחובת המפקד להיות ראשון בקרב.
ולמרות היותך בן-יחיד להוריך, לא ויתרת והיית כל
הזמן ביחידה קרבית.

ראיתי את הדאגה בפניך כאשר נפרדת מעלינו והלב
כבד לכולנו. כמוך, רבים מחבריך חירפו נפשם למעננו
ולא חזרו, ואין נחמה.

דמותך תישמר לנגד עינינו תמיד שופעת טוב-לב, מרץ
ובטחון, ולאור זה נשתדל לגדל את ילדתך מיכל.

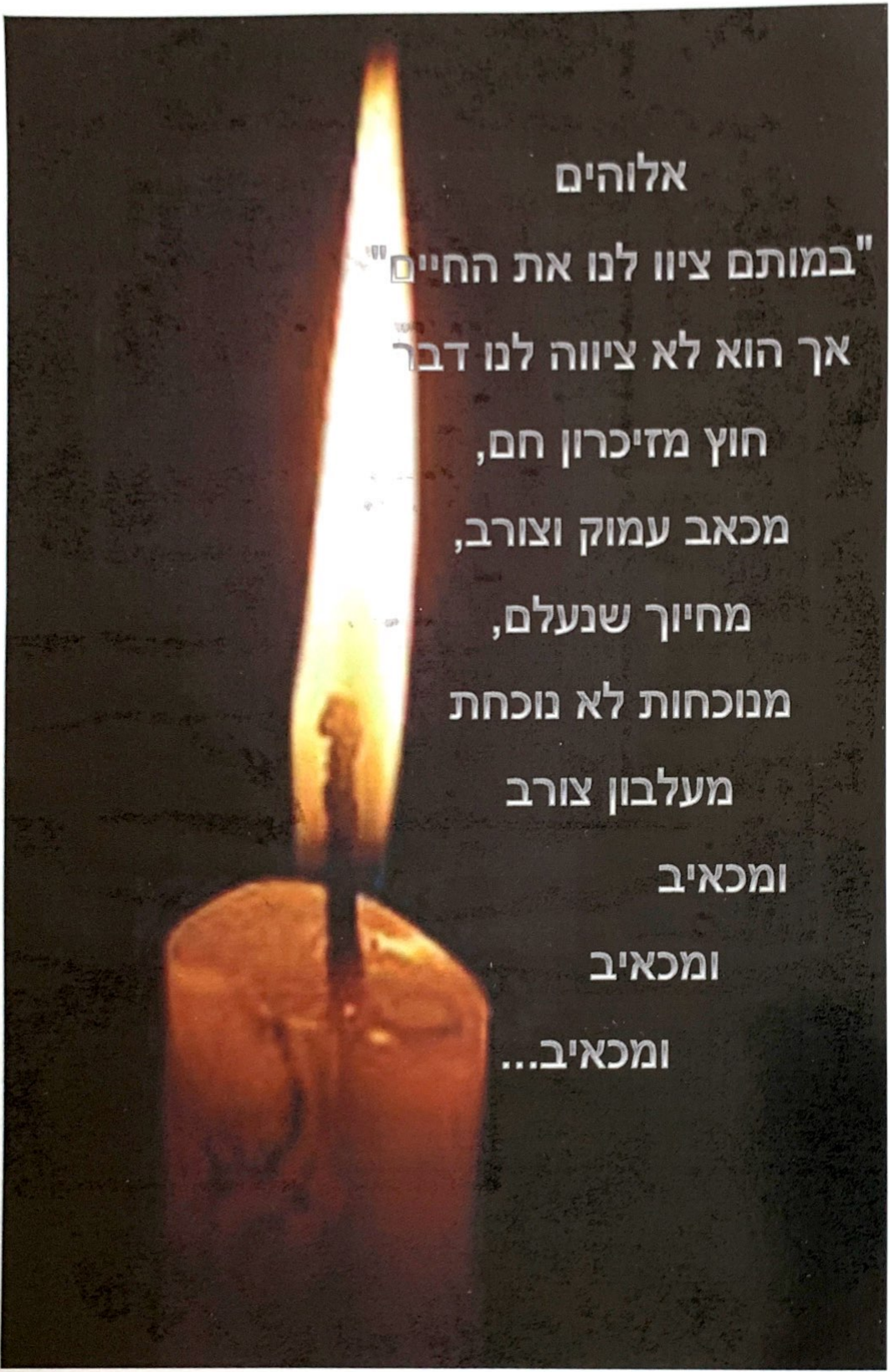
יהודית.

אלכס קרינסקי ז"ל

1940–1967

A photograph of a lit candle against a dark, textured background. The candle is lit, with a bright flame and a visible wick. The light from the candle illuminates the wax and the surrounding area. Overlaid on the right side of the candle is Hebrew text in white. The text is arranged in a vertical column, starting with 'אלוהים' at the top and ending with 'ומכאיב...' at the bottom. The overall mood is somber and reflective.

אלוהים

"במותם ציוו לנו את החיים"

אך הוא לא ציווה לנו דבר

חוץ מזיכרון חם,

מכאב עמוק וצורב,

מחיוך שנעלם,

מנוכחות לא נוכחת

מעלבון צורב

ומכאיב

ומכאיב

ומכאיב...

"תל הגיבורים"

לדין היינו, כמעט בויל המדינה, ללא כל ניסיון קרבי, וכעת אנחנו בתוך האש בקרב הענקים, פריים עליו מכל הכוחות, פגזי טנקים מתנופזים, משפחות שכולות, לוחמים ותיקים וצעירים בעבר ובהווה ואורחים יקרים. תנועות מתעקשים להתקדם לניצוח המשימה. עוד כנראה ודרך ואנו בתוואי החסית. היילט נפגעים ופגועים אך ממשיכים. ואנו למעשה חסכים המקום בו אנו נמצאים ומהלכי הקרב על תל הגיבורים הזה, ידועים ומוכרים. התעלות והבונקרים המבוצרים מספרים את אשר אירע כאן במלחמה. נדך כדי תנועה בצבעים ובדקלים מי הצליח להגיע למרגלות ההל המבוצר לראות כיבושו. זהו רגע קריטי של התעלות רוח הלוחם על כל היום, לאחר 40 שנה, שוב נפגשים הלוחמים והמשפחות השכולות, נזכרים, כואבים ומתרגשים כאשר פוגשים חברים לקרב. ישיבה נוספת והנכונות להקריב הכל, יכולים לעשות כן בעמדי כאן היום לפניכם, בשם הלוחמים, גיבורי גדוד 12 בחטיבת גולני, לוחמים שנאבקו וחרפו נפשם, לוחמים שנפצעו ואלה שזכו לראות את השלמת המשימה. נזכור ונאמץ אל ליבנו את לוחמי השריון, הסיירת, מפקדים מהחטיבה שלקחו חלק בכיבוש התל. של קבוצות לוחמים קטנות ואף היילים בדדים, שלוחים לא מבינים את המערכה כולה אבל יודעים ממורח ומצפון מניעת תגבורת של לוחמים שיד לא מוכן ולחמו בשסה למדנו מאבותינו המייסדים וראינו את מאבקה של המדינה על קיומה ועצמאותה לאורך השנים. ידענו שבכל עשור, נקראים מיטב בניה לעת מבחן לשמור על המולדת. רוח אבק שריפה, מים וכדורים לכל עבר, שלוש שעות של קרב עיקש על ואז, בשנת שישים ושבע שוב איימו על קיומנו. המצרים ריכזו כוחות בדרום, הירדנים העבירו צבא לירושלים והסורים הפגזו את יישובי אצבע הגליל.

הקרבות מתחילים, סיני נכבשת, ירושלים בידינו, אך אנו, לוחמי גולני, עוד לא תרמנו את חלקנו. חולף עוד לילה בצפייה דרוכה לקבלת הוראה. והנה עם עלות השחר הגיעה הפקודה לעלות לרמה. שעון המלחמה עבורנו החל לתקתק. לוחמי הגדוד מתייצבים אל מול המשימה אחוזי התרגשות מצד אחד ומנגד, דרוכים ומתוכים לקראת הבאות. התארגנו על ציודנו, עלינו על הזחל"מים ושעתנו לנקודות היערכות ליציאה לקרב. היו לנו מטרים והיו לנו טנקים, היינו לנו חללים ונזק מרסס. היו ברגעים המעטים שעברנו בקרית שמונה ותושבים נופפו בידיהם להצלחתנו, עסק כל אחד מאתנו בשינון תפקידו, בשחזור התוכניות ובהנחיות מפקדיו.